

پرمصرف‌ترین داروی دیابت در جهان

4 مهر 1404

متفورمین ، پرمصرف‌ترین داروی دیابت در جهان، در کاهش سطح قند خون بسیار مؤثر است. اما هیچ‌کس دقیقاً نمی‌داند که چگونه عمل می‌کند.

به گزارش هلث دی نیوز، اما محققان گزارش می‌دهند که یک مطالعه جدید، جادوی متفورمین را تا حدودی روشن می‌کند و به طور بالقوه دریچه‌ای را برای توسعه داروهای بهتر برای دیابت می‌گشاید.

طبق نتایج منتشر شده، به نظر می‌رسد حداقل برخی از مزایای این دارو با نحوه تأثیر آن بر سطح خون برخی از فلزات مانند مس، آهن و روی مرتبط است.

محققان گفتند که به طور خاص، افرادی که متفورمین مصرف می‌کنند، سطح مس و آهن به طور قابل توجهی پایین‌تر و سطح روی (زینک) بالاتری دارند.

دکتر «واتارو اوگاوا»، متخصص غدد درون‌ریز در دانشگاه کوبه ژاپن، در یک بیانیه خبری گفت: «این نکته قابل توجه است که ما توانستیم این موضوع را در انسان‌ها نشان دهیم.»

وی در ادامه افزود: «علاوه بر این، از آنجایی که کاهش غلظت مس و آهن و افزایش غلظت روی همگی با بهبود تحمل گلوکز و پیشگیری از عوارض مرتبط دانسته می‌شوند، این تغییرات ممکن است در واقع با عملکرد متفورمین مرتبط باشند.»

برای این مطالعه، محققان ۲۰۰ بیمار دیابتی را در بیمارستان دانشگاه کوبه استخدام کردند. نیمی از آنها متفورمین مصرف کردند و نیمی دیگر مصرف نکردند.

اوگاوا گفت: «مشخص است که بیماران دیابتی تغییراتی در سطح خون فلزاتی مانند مس، آهن و روی تجربه می‌کنند. علاوه بر این، مطالعات شیمیایی نشان داد که متفورمین توانایی اتصال به فلزات خاصی مانند مس را دارد و مطالعات اخیر نشان داده است که این توانایی اتصال ممکن است مسئول برخی از اثرات مفید این دارو باشد.»

آزمایش‌های خون نشان داد که متفورمین در واقع سطح فلزات مختلف بیماران را تغییر داده است. این بینش‌ها برای کمک به قضاوت در مورد داروی جدید دیابت به نام ایمگلیمین، مشتقی از متفورمین که نباید بتواند به همان روش به فلزات متصل شود، استفاده خواهد شد.

اوگاوا گفت: «تصور می‌شود ایمگلیمین روش عملکرد متفاوتی داشته باشد و ما در حال حاضر مطالعاتی را برای مقایسه اثرات این دو دارو انجام می‌دهیم.»

با این حال، اوگاوا افزود که برای درک نحوه عملکرد متفورمین، تحقیقات بیشتری لازم است.

اوگوا گفت: «ما به آزمایش‌های بالینی و آزمایش‌های حیوانی نیاز داریم تا رابطه علت و معلولی بین عملکرد دارو و اثرات آن را مشخص کنیم. اگر چنین مطالعاتی بیشتر پیشرفت کنند، ممکن است با تنظیم صحیح غلظت فلزات در بدن، منجر به توسعه داروهای جدید برای دیابت و عوارض آن شوند.»